

Бібрські Вісті

Громада — великий чоловік.
І.Я. Франко

м. Бібрка, 11 липня, 2019 рік | випуск №170 (247)

КУПАЙЛО-ФЕСТ

Найколеритніше та найцікавіше свято, яким закінчується літній сонячний цикл календарних дохристиянських свят — це свято Молоді — Купало, або Купайло, що з часом, після прийняття християнства, деякою мірою трансформувалося в церковне свято.

Цьогоріч 7 липня громада Бібрської ОТГ вперше великою родиною відсвяткувала Купайло-фест у с.Свірж—на території біля Свірзького замку, поблизу озера.

Розпочалося свято із забігу: «Біжи з лікарем, а не до лікаря» з лікарем Олегом Дудою, кандидатом у депутати до Верховної Ради.

А невдовзі злетіла над

Продовження на 2-й сторінці

ФОТОФАКТ

На запрошення кандидата в депутати до Верховної Ради Сергія Дзядика на «Купайло-фест» приїхав його приятель Михайло Мирка, відомий співак, переможець вокального конкурсу «Голос країни». Учасники заходу захоплено слухали виступ артиста, а потім усі разом виконували пісню «Червона рута»

БІЖИ З ЛІКАРЕМ, А НЕ ДО ЛІКАРЯ

7 липня у Свіржі відбувся марафон здоров'я дистанцією на 2 км, який організував лікар — хірург, голова Українського лікарського товариства у Львові Олег Дуда. Забіг відбувся під гаслом «Біжи з лікарем, а не до лікаря». В акції взяли участь і дорослі, і діти. Якщо дорослі учасники забігу мали пробігти 2 км, то дитячий марафон відбувся на дистанцію у 100 метрів. Також для дітей організували цікаві квести. Метою такого марафону є популяризація спорту та здорового способу життя. Коли дорослі в такий спосіб проводять час із дітьми, то власним прикладом навчають їх дбати про своє майбутнє. «Для мене такі заходи є дуже важливими. Рух — це життя! Я лікар, а тому добре знаю, як важливо дбати про своє здоров'я. Найкращою профілактикою хвороб є регулярні заняття спортом, правильне харчування та відсутність шкідливих звичок», - сказав Олег Дуда. Як зазначив Олег Дуда, він хоче, аби

забіг став доброю традицією та сприяв популяризації здорового способу життя на Львівщині.

Також, за словами організатора, схожі заходи заплановані й у інших містах Львівщини.

Продовження. Початок на 1-й стор.

землею купальська пісня «Ой на Івана, та й на Купала» у виконанні народного жіночого хору «Горлиця» НД м.Бібрки (керівник Лариса Хомутник).

... Вже так повелося ще здавна в народі

Щоб порядок був і на воді, і в хороводі

Купала й Купайлоньку треба обрати

Їх розпорядниками свята назвати.

Отож Купайлонькою обрали Мавку, а Купайлом - Лукаша. Дівчата, йдучи хороводом, вкладаючи в пучечки квіти, уквітчали Марену.

Ой, на Івана та й на Купала,

Там дівчата квіти збирали

Квіти збирали. В пучечки клали.

Марену, деревце зелене, уквітчали

Через магичні мелодії української пісні, запальні танці, колективи Народних домів передали атмосферу давнього свята. Прозвучали чудові пісні у виконанні ансамблю дівчат та солістки Марії Гриновець НД с.Романів, фольклор-

ного ансамблю «Родина» НД с.Любешка, вокального ансамблю НД с.Свірзькі Глібовичі, фольклорного ансамблю «Майоран», тріо дівчаток (С.Тернавчук, С.Серняк, В.Серняк), солісти – С.Тернавчук, Я.Пециляк НД с.Свірж.

Хореографічний ансамбль «Намисто» НД м.Бібрки зачарував гостей своїм запальним танцем «Віночок».

Одним з атрибутів свята Івана Купала є вінок. Вінок – це символ ЩАСТЯ. Закликавши з глибин Водяника, дівчата під виконання пісні «Квітка душа» (Я.Боївка), запускали свої вінки на озеро. Шкода, що через дощ не вдалося спалити солом'яного Купайла. Але чудові пісні у виконанні суперфіналіста проекту «Голос країни» М.Мирки (виступ на підтримку кандидата в депутати – Сергія Дзядики) не давали сумувати гостям. Матеріальною підтримкою долучився до свята і депутат Верховної Ради – Тарас Батенко.

Велика подяка начальнику Перемішлянського РС ГУ ДСНС Ук-

раїни у Львівській області Пономарьову В.Ю. та директорові КНП «Центру первинної медико-санітарної допомоги» Гориню О.С. за підтримку у святкуванні. За розуміння і підтримку в організації і проведенні свята «Купайло-фест» велике дякую директорові Будинку творчості «Свірж» (Свірзького замку) Володимиру Мандзяку.

Слова подяки за сприяння і організацію свята старості Свірзького старостинського округу Серняку І.М. та директору НД с.Свірж Кулик Г.В.

На завершення свята гості мали можливість спробувати куліш, який приготував Р.Батіг. Після магично-енергетичного дійства, та ще й під рясним літнім дощем, куліш був усім до смаку.

Наприкінці Купайло-фесту фольклорний ансамбль «Родина» виконав кілька запальних народних пісень, під які із задоволенням танцювали всі охочі.

Головний спеціаліст відділу культури Галина Бобечко

ТЕРНОВА ПУТЬ ІВАНА ГАБРУСЕВИЧА

До 75 річниці з дня смерті

Ідея живе лише тоді, коли людина готова за неї померти. (Зеновій Красівський)

Травень 1944 року. До закінчення війни в Європі залишалось менше року. Галичани, які «очікували» другого приходу більшовиків, неоднаково реагували на це: одні втікали світ за очі, бо те, що вони бачили у двадцятих числах червня 1941 року, було найсильнішою спонукою до цього, інші зі зброєю в руках готувались до боротьби.

Травень 1944 року. У Вільхівці спокійно, але тиша лиховісна – невідомість породжує страх, а на нього реагують по-різному. Отець Северин Габрусевич, парох Вільхівця, що в Бібрецькому деканаті, того травневого дня 1944, як зазвичай, ішов до церкви на ранішню молитву. Правда, цього ранку він був внутрішньо збентежений, ішов і не помічав краси яблунь, що вбралась у білі шати, розквітлого бузку, аромат якого залишався поза увагою. Неспокій приніс дивний сон, якого він не міг зрозуміти, але відчував – не до добра він. Молився тихо і щиро, як завжди за Україну, за долю дітей, за

громаду села, але тягар у душі залишався...

Травень 1944 року. У нацистському концтаборі Заксенхаузен все відбувається по-німецьки пунктуально, за загальновідомим розпорядженням. Здорові працюють, хворих поміщають у один із дев'яти бараків, які були спеціально для цього пристосовані. Нижче, в підвалах, розміщались морги, сюди потрапляли пацієнти з дев'яти бараків, щоб потім перетворитись на крематорний попіл.

Із Заксенхаузеном того часу пов'язана доля українських націоналістів, яких запроторило сюди гестапо не так за «самовільний» акт 30 червня 1941 року про відновлення Української держави, як за відмову його відкликати. Залякування провідної верстви ОУН(б) почалося з перших арештів уже в середині липня 1941 року. Не домігшись відмови від проголошеного 30.06.1941 р., гестапо звільнило провідників для роздумів і добровільної денонсації акта. Безрезультатно. Повторний арешт очільників революційної

До 90-річчя створення ОУН

ОУН відбулось 15 вересня 1941 р. Серед взятих під варту були С.Бандера, Я.Стецько, Л.Ребет, С.Ленковський, І.Габрусевич та інші. Шантаж набирав загрозливих форм. Ганс Франк, «фюрер» Краківського генерал-губернаторства, найвищий посадовець німецького окупаційного режиму на західній Україні, не без задоволення записав у своєму щоденнику про ті події: «Розстріляно 15 бандерівців. 500 заарештовано». Але нацистським «надлюдям» важливо було не так усіх причетних до націоналістичного руху розстріляти (бо це було доступно і просто), як зломити їхню волю, показати меншовартість «слов'янського матеріалу», втоптати в моральне болото, посіяти загальний страх. Ось чому провідних діячів ОУН(б) не розстріляли, а помістили в Берліні під нагляд для «ламання волі». Коли ж і це не допомогло і Бандера та його однодумці не змінили переконань, їх кинули у згадуваний Заксенхаузен.

Тарас Шах

Продовження у наступному числі

ІСТОРІЯ, КРОВ'Ю НАПИСАНА

«Висока могила, березовий хрест, під ним спочиває січовий стрілець...»

На день Конституції України мешканці Бібрської ОТГ зібралися біля могили січових стрільців – вояків Залізної романівської сотні на цвинтарі с. Романів, щоби вшанувати їхню пам'ять, щоби ще раз згадати імена молодих людей, які віддали своє життя за те, аби могло вільно жити їхнє покоління, та надали нам приклад, як треба боронити права нашого народу.

Скористаємося з цієї нагоди і ми та перегорнемо кілька сторінок історії невеликого села Романова, написаної людською кров'ю сто років тому, у час Перших визвольних змагань.

На початку минулого століття в цьому селі, як зрештою і в багатьох йому подібних галицьких селах та містечках, діяли такі відомі на той час культурно-просвітницькі та руханково-пожежні товариства, як «Просвіта», «Сокіл», «Січ», «Молода січ». Організаторами більшості з цих товариств у Романові були керівник школи Йосиф Чучкевич та війт Іван Прибила, помічник тодішнього посла до австрійського парламенту Кирила Трильовського, напередодні I Світової війни - січовий отаман Бібрського повіту, у 1917 році - працівник в уряді Грушевського в Києві. Їх самовіддана праця, спрямована на пробудження та утвердження серед українців почуття національної гідності та ідеї незалежності, дала плоди.

Тож не стало випадковістю те, що уродженці Романова відгукнулися на заклик Головної Української Ради й зголосились добровольцями в єдине українське національне військове формування у складі австро-угорської армії під назвою Українські Січові Стрільці. У числі перших були Петро Корсак, Андрій Андрушко (1882 р.н.) та Ярослав Чучкевич. У 1916 році стали січовими стрільцями Степан Онишчук, Микола Орлевич та Андрій Андрушко (1893 р.н.). Олекса Бартків, Іван Королик, Петро Яцишин, Степан Майовець, Микола Березка, Степан Ханас, Теодор Ленківський, Михайло Когут, Андрій Богущ, Іван Рудий, Микола Юфан ними стали у 1918.

1 листопада 1918 року «Волею українського народу утворилася на українських землях старої Австро-угорської монархії Українська держава». На захист своєї держави село організувало сотню стрільців. Усі вони, за винятком частини командного складу, були місцевими мешканцями. Їхня бойова одиниця у подальшому отримала назву Залізна романівська сотня.

На час остаточного формування сотні вже загинув Микола Березка в боях у Львові за казарми Фердинанда (21 листопада 1918 р. на вул. Городоцькій, тепер під № 40). Ще раніше, на початку листопада, під час другого наступу українських військ на Кадетську школу, помер від поранення ще недавно гімназійний матурист Олекса Бартків, син пароха з Романова

Перед відправленням сотні на фронт 21 листопада 1918 року було проведено велику маніфестацію біля приміщення «Просвіти». Тимчасово команду над сотнею взяв Михайло Стасик, відділами командували Ілько Стасик, Олекса Ульчак та Василь Козак. Ім'я першого постійного командира сотні у спогадах не зафіксовано. Зі середини грудня ним став др. Гупаловський Гриць, четар, перед тим - заступник коменданта міста Бібрки.

А далі—бої. У перший же день разом із Пробоевою сотнею зі Звенигорода вдалось зупинити наступ поляків біля Давидова. А потім звільняли Пасіки Зубрецькі (14 грудня), Зубру (15 грудня). Станом на

17 грудня силами Залізної та трьох Станіславівських сотень було звільнено Сихів, Солонку та частину Соکیلник. У грудні ще були бої з перемінним успіхом за Козельники, Соکیلники, Персенківку, Боднарівку, Пасіки Міські та Кротошин. Саме у Кротошині сотня зазнала втрат. Під час виходу з оточення було вбито Миколу Юфана. Його тіло в умовах сніжної та морозної зими було знайдено через два місяці, 20.02.1919, коли вдалося відвоювати це село. А ще кілька стрільців потрапили в полон, із якого згодом їм вдалося втекти. Два тижні пізніше, 20.12.1918, був убитий Петро Співак. Три дні перед тим, 18.12.1918 р. загинув Теодор Іванишин, 10.02.1919 - Дмитро Романів. Їх із почестями поховано в рідному селі. У 1921 році у Винниках перепохований Петро Довгий, що пропав під час завірюхи, йдучи з дорученням узимку 1919. У боях за Львів поранення дістали Степан Чех та Іван Королик, під Городком - Ярослав Чучкевич.

У травні 1919 сотні довелось захищати рідне село. За наказом вищої команди 20 травня 1919 року Залізна сотня під командуванням поручника І.Яремича окопалася перед Романовом на фільварку Потоцького. Позиції розтягнулись у ровах вздовж гостинця від Підгородища до Під'яркова, а від Під'яркова до Солової стояли три сотні 1 «Журеня смерті» УСС. Поляки наступали кілька разів від Звенигорода, але були відбиті. 24 травня після обіду поляки прорвали фронт між Під'ярковом і Соловою на правому крилі і між Підгородищем і Воловим на лівому крилі. Перед загрозою оточення сотні отримали наказ відступати на Свірж. Та четверта атака поляків ще була відбита. Відступ почався лише надвечір. У боях за Романів знову були великі втрати. Убиті Дмитро Бурій і Теодор Когут, а поранені Петро Сахан та Олекса Ульчак. Останній довго хворів і помер 1920 року.

ПРОЕКТ РОЗВИТКУ БІБРСЬКОЇ МІСЬКОЇ ОТГ

Бібрська міська рада надає для обговорення проект "Стратегічного плану розвитку Бібрської міської ради ОТГ

до 2025 року"! Ознайомитися з текстом можна на офіційному сайті БМР: bibrka-rada.gov.ua Пропозиції до проекту проси-

мо надсилати на електронну адресу міської ради: bibrka.rada@gmail.com

Виконавчий комітет БМР

НОВИНИ ФУТБОЛУ

ТРЕТЯ ЛІГА ОБЛАСТІ.

9 тур

Результати недільних матчів та турнірна таблиця:

ЗАХІД (БІБРКА) - Галич (Сокільники) - 2:2

Ходорів - Юність-2 (Верхня Білка) - 1:2

Захід (Солонка) - Лопатин - 0:0

Лев (Малі Підліски) - Нива (Жовтанці) - 0:3

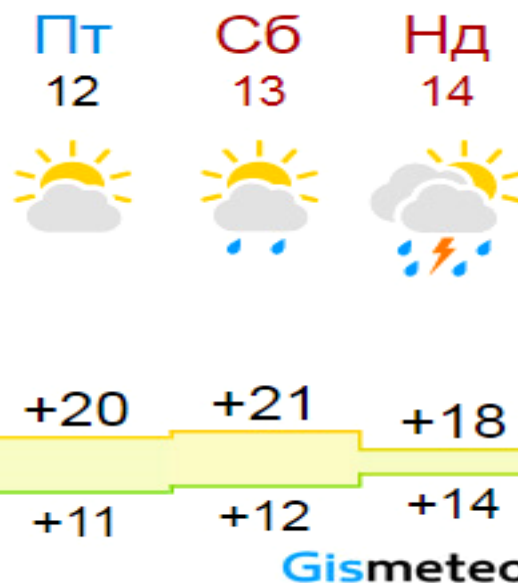
Цьогорічний футбольний сезон наша футбольна команда почувається доволі впевнено й нині посідає 2-гу сходинку в турнірній таблиці.

Пресслужба ФК «Захід».

Третя ліга Львівської області

№	Команда	І	В	Н	П	М	О
1	 "Західний Буг" (Павлів)	7	5	1	1	21/5	16
2	 "Захід" (Бібрка)	9	4	2	3	18/12	14
3	 "Галич" (Сокільники)	9	4	2	3	17/14	14
4	 "Захід" (Солонка)	5	4	1	0	9/2	13
5	 ФК "Ходорів"	7	4	1	2	13/9	13
6	 "Юність-2" (Верхня Білка)	9	4	1	4	17/13	13
7	 "Берізка" (Підберізіці)	8	4	0	4	22/16	12
8	 "Сокіл" (Дуліби)	7	3	2	2	17/12	11
9	 "Нива" (Жовтанці)	7	3	1	3	9/8	10
10	 ФК "Лопатин"	9	2	3	4	11/16	9
11	 "Лев" (Малі Підліски)	8	1	0	7	9/28	3
12	 ФК "Грибовичі" (Великі Грибовичі)	5	0	0	5	5/33	0

У при-міщенні Бібрської районної лікарні на 4 поверсі відкрився **кабінет приватної медичної гінекологічної практики**, який працює з вівторка до суботи з 9:00 до 12:00. Неділя, понеділок - вихідні дні.
Запис на прийом за телефоном: (097) 246 75 31 (Ірина Стружинська).

ДО УВАГИ ВІРЯН

Розклад служінь у церкві Покрови Пресвятої Богородиці м. Бібрки:

П'ятниця, 12.07 (св. Верховних апостолів Петра і Павла)

- 08:30 Свята Літургія

- 10:30 Свята Літургія

Субота, 13.07

- 08:00 Свята Літургія за упокій

- 20:00 Молебень до Фатімської Матері Божої у капличці в центрі

Неділя, 14.07

- 08:30, 10:30 Свята Літургія

м. Бібрка, 81 220 вул. Торгова 2
e-mail: bibrskivisti@gmail.com

Реєстраційне свідоцтво:
Серія ЛВ № 807/60

Засновник:

Бібрська асоціація депутатів першого демократичного скликання
Газета «Бібрські Вісті»

Редакція залишає за собою право редагувати матеріали та змінювати їхню назву.

Рукописи не повертаються

Передрук матеріалів опублікованих у газеті дозволяється лише за письмового погодження редакції.

За зміст і достовірність статей відповідають автори.

Редакція не завжди поділяє позиції авторів.

Тираж: 600.

Друк: самостійно.

ПОШИРЮЄТЬСЯ БЕЗКОШТОВНО

<http://www.bibrka-rada.gov.ua/informatsiyi-resursy-mista.html>